

Paba diena

Šiandien – mėnulio delčia, nuo sekmadienio – jaunatis. Saulė teka 8 val. 34 min., leisis 16 val. 24 min. Dienos ilgumas 7 val. 50 min.

Vardadienius švenčia: šiandien – Leikantas, Leimantas, Leimantė, Marcė, Marcelė, Marcelijonas, Marcelijus, Marcelina, Marcelinas, Marcelis, Marcelius, Marčius, Norgailas, Norgailė, Norgeda, Norgedas, Norgėlas, Norgilas, rytoj – Dovainas, Dovainė, Dovas, Kalnė, Kalnius, Tariotas, Tariotė, sekmadienį – Priscilė, Priska, Radys, Radmantas, Radmantė, Radmina, Radminas, Radminė, pirmadienį – Kanutas, Marijus, Marina, Marius, Marius, Raivedys.

Amžinąjį atilsį...

Sustojo laikas. Ir nutrūko kelias...

Širdyse ir mintyse – neišmatuojamas praradimo jausmas. Sausio 13-ąją, eidamas 55-uosius gyvenimo metus, Amžinybėn iškeliavo buvęs mūsų kolektyvo narys ir bendradarbis Leonas ŠLIAUŽYS (1971-2026).

Augęs Nemajūnuose, į gimtinę Lionius (taip jį vadino artimieji, draugai ir bičiuliai) sugrįžo ir baigęs technikumą. Čia susikūrė jaukius namus, kartu su žmona Aušra užaugino sūnų ir dukrą, džiaugėsi jų gražiais gyvenimais ir vaikučiais.

Lionius buvo puikus savo srities specialistas, gerai išmanė automobilių remonto darbus, dirbo servise. Paskutinė Lioniaus darbovietė buvo „Gyvenimo“ redakcija. Jo rūpesčiu „Gyvenimo“ laikraštis iš Alytaus spaustuvės pasiekdavo paštus, jis rūpinosi ir visais ūkiniais redakcijos reikalais. Buvo paslaugus, draugiškas ir nuoširdus bendradarbis.

Labai skaudu, kai išeina jaunas, veržlus, daug siekių turintis žmogus, kolega ir bičiulis. Tai – didelė netektis visiems, pažinojusiems Leoną ir su juo bendravusiems, bei priminimas apie nenumaldomai bėgantį laiką, tai, kad visi mes į šį pasaulį ateiname laikinai.

Skaudžią netekties ir liūdesio valandą nuoširdžiai užjaučiame Leono mamą Ireną, žmoną Aušrą, dukros Rūtos ir sūnaus Eimanto šeimas ir visus artimuosius.

Telydi velionį Amžinybės šviesa, o artimuosius – Dvasios stiprybė.

„Gyvenimo“ redakcijos kolektyvas

Prenumeratoriai moka mažiau, o gauna daugiau!

„Gyvenimą“ su „Birštono versmėmis“ galima užsiprenumeruoti:

- Redakcijoje (be aptarnavimo mokesčio!) Adresas: Kauno g. 19A, Prienai. Tel.: 0 319 60 012, 0 605 19 327. El. paštas: zina@gyvenimas.info, info@gyvenimas.info
- Paštuose ir pas laiškanesius: Mobilųjį laiškanesį galite išsikviesti telefonu: (0 700) 55 400.

Laisvės liepsna iš kartos į kartą

Šią savaitę visame Prienų rajone vyko Sausio 13-ajai, Laisvės gynėjų dienai, skirti renginiai.

Prienų kultūros ir laisvalaikio centre paminėtos Laisvės gynėjų dienos 35-osios metinės, jų moto „Laisvės liepsna iš kartos į kartą“.

Renginyje mintimis dalijosi Prienų rajono vicemeras Deividas Dargužis, Prienų Kristaus Apsireiškimo parapijos klebonas Vaidotas Labašauskas. Inicijatyvą „Visos upės teka“ pristatė Justas Gavėnas ir Dainora Kuliešienė.

Renginio iškilmingą nuotaiką padėjo sukurti Lietuvos šaulių sąjungos Vytauto Didžiojo 2-osios šaulių rinktinės Prienų 206-osios kuopos šauliai,

Prienų jaunieji maltiečiai, vokalinis ansamblis „Pienė“, Kauno styginių kvartetas.

Prienų kultūros ir laisvalaikio centras ragina prisidėti prie istorinės atminties išsaugojimo akcijos „1991 m. sausio įvykiai: Tavo istorija“. Iki kovo 15 d. Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka renka prisiminimus apie Sausio 13-osios įvykius, taip kviesdama prisidėti prie gyvosios istorijos išsaugojimo ateities kartoms.

Parengta pagal Prienų KLC informaciją

Jau 35 metus mes didžiuojamės iškovota laisve. Ją paminėti susirinko mylintys savo kraštą aktyviausi Naujosios Ūtos seniūnijos žmonės.

Dėkojame už gražiai skambėjusias dainas Lijanos Sarnickienės ansamblui „Serbenta“, Egidijui Stadaliui už šventės simbolį – surinktą laužą ir visiems dalyviams. Buvo miela pabūti ir pajusti, prisiminti tų paprastų žmonių istorijas, kaip jie atitrūkę nuo savo darbų skubėjo į Vilnių tikėdami, kad jie tik pabudės. Budėkime ir dabar, nes saugi valstybė bus tada, kai būsime visi kartu, kaip ir tais lemtingais 1991-aisiais.

N.Ūtos laisvalaikio salės informacija

Sausio 10 d. Prienų rajono Džukijos gimnazijos Jiezo skyriaus mokiniai, vadovaujami mokytojo, jaunųjų šaulių būrelio vadovo Sigitos Žalio, vyko į tradicinį Pagarbos bėgimą „Gyvybės ir mirties keliu“ Vilniuje.

Kartu dalyvavo ir trijų mokinių – jaunųjų šaulių tėvas, 206-osios kuopos šaulys Darius Juočys.

Atmintinos dienos rytmetį Išlauže susirinkome prisiminti, pagerbti ir padėkoti. Pagerbti tuos, kurie prieš 35-erius metus kovojo už Lietuvos laisvę, už tiesą, už mūsų ateitį.

Minėjimas prasidėjo jaudinančiais ir prasmingais žodžiais – Išlaužo bibliotekininkės Irmos Židonienės skaitomos eilės tarsi tyliai, bet giliai palietė kiekvieno širdį. Jose skambėjo ir skausmas, ir viltis, ir nepalaužiama dvasia.

Renginį vedė Deividas Dubinovas, kurio žodžiai darniai jungė atmintį, pagarbą ir šiandienos atsakomybę.

Dėkojame Prienų 206 kuopos Išlaužo jauniems šauliams (vad. Rolandas Meškauskas) ir Išlaužo moksleiviams ir mokytojams – jūsų buvimas čia yra gyvas įrodymas, kad Lietuvos laisvės istorija

tesiasi ir dėka jaunosios kartos.

Prasmingus žodžius tarė Išlaužo seniūnijos pavaduotoja Rima Žiobienė, priminusi, kad laisvė nėra duotybė – ji yra iškovota ir kasdien saugoma.

O šilčiausi apkabinimai ir nuoširdi bendrystė sklido nuo

bendruomenės pirmininkės Jolantos Gemplerienės – kaip tylus, bet labai stiprus priminimas, kad stiprybė gimsta iš vienybės.

Išlaužo laisvalaikio salės informacija

Rimos Liorentienės nuotrauka

Prasidės Prienų lopšelio-darželio „Pasaka“ renovacijos darbai

Informuojame, kad nuo vasario mėnesio planuojama pradėti Prienų lopšelio-darželio „Pasaka“ renovaciją. Jeigu darbai vyks sklandžiai, tikimasi juos užbaigti iki 2026–2027 mokslo metų pradžios.

Norint užtikrinti sklandų ir greitą renovacijos procesą, nuo vasario 1 d. lopšelio-darželio „Pasaka“ pastate ugdymas laikinai nebus organizuojamas. Mažieji ugdytiniai su savo mokytojais šiuo laikotarpiu persikels į lopšelio-darželio „Saulutė“ patalpas: pastatus, esančius Prienuose, Kauno g. 2C ir Statybininkų g. 17, taip pat – į Strielčių ikimokyklinio ugdymo skyrių, esantį Strielčiuose, Darželio g. 1.

Dėl išsamesnės informacijos ir kilusių klausimų kviečiame kreiptis į lopšelio-darželio „Pasaka“ administraciją bei sekti naujienas Savivaldybės interneto svetainėje ir socialiniuose tinkluose.

Esame dėkingi vaikų tėveliams ir lopšelių-darželių darbuotojams už supratingumą. Siekiame kuo greičiau įvykdyti renovacijos darbus ir pakviesti vaikus į atnaujintas, šiuolaikiškas ir saugias ugdymo(si) erdves.

Kalbėta apie užimtumo iššūkius

Prienų rajono savivaldybės vadovai susitiko su Užimtumo tarnybos direktore Inga Balnanosiene ir Viešųjų ryšių patarėju Liudu Dapkumi. Susitikime kalbėta apie tai, kas darbo rinkoje šiandien veikia, o kur vis dar susiduriama su iššūkiais, taip pat aptarti pokyčiai, kurie svarbūs ir gyventojams, ir darbdaviams.

Skaičiai rodo, kad Prienų rajono situacija išlieka gana stabili – registruotas nedarbas siekia 7,2% ir yra mažesnis nei šalies vidurkis.

Tačiau taip pat matoma, kad darbo rinka tampa vis sudėtingesnė ne dėl darbo vietų trūkumo, o dėl to, kad ne visiems žmonėms paprasta į ją sugrįžti. Dalis žmonių susiduria su motyvacijos, socialinių įgūdžių ar labai praktiška problema – neturi galimybės nuvykti į darbo vietą. Beveik pusė bedarbių yra vyresni nei 50 metų, todėl vis svarbesnė tampa perkvalifikavimo, mokymosi ir palaikymo priemonės.

Pastebima, kad laisvų darbo vietų bei įdarbinimų šiek tiek mažėja – tai bendrų ekonominių pokyčių atspindys. Tačiau kartu daugėja savarankiškai dirbančių žmonių, kurie ieško naujų būdų kurti savo darbo vietas patys. Tai rodo lankstumą ir norą prisitaikyti.

Susitikime pabrėžta, kad šiandien neužtenka tik pasiūlyti darbą. Reikalinga padėti žmogui iki to darbo ateiti – per mokymus, motyvaciją, bendradarbiavimą su darbdaviais ir institucijomis.

Prienų rajono savivaldybės informacijos

SIŪLO DARBA

Reikalingi darbuotojai:

VYR. MECHANIKAS. Atlyginimas nuo 2000 Eur (į rankas);
ŠALTALVIS - REMONTININKAS. Atlyginimas nuo 1200 iki 1500 Eur (į rankas);
ELEKTRIKAS. Atlyginimas nuo 1300 iki 1600 Eur (į rankas).

Kviečiame atvykti į vietą pokalbiui, adresu:
Liepų g. 91, Strielčių k., Prienų r.
arba susisiekti tel. +370 606 99 886,
CV siųsti el.paštu: strielciulentpjuve@gmail.com

Daukšiagirės dvaras naujus metus pasitiko papildėjusiais istorijos puslapiais

Kai Daukšiagirės dvaro dvarininkaitė Giedrė Ūselytė-Bagdonavičienė (dabartinio dvaro savininko Petro Rito Ūselio dukra) pakvietė buvusius dvaro gyventojų giminaičius pasidalinti savo prisiminimais apie dvare gyvenusius ar dirbusius jų tėvus, senelius ar netgi prosenelius, Giedrė didelių lūkesčių neturėjo, tačiau į kvietimą atsiliepę žmonės gerokai papildė dvaro istorijos puslapius.

Mintis įamžinti gyvus žmonių prisiminimus G. Ūselytei-Bagdonavičienei kilo po to, kai ji istorijos tyrinėtojų Egidijaus Dagilio ir Manto Trinkūno buvo pakviesta sudalyvauti Vainatrakėje vykusioje Antrojo pasaulinio karo vokiečių karių ekshumacijos ekspedicijoje. Po šios ekspedicijos Giedrė teigė supratusi, jog žmogui mirus jo identitetai apibūdina tik tie daiktai, kurie kartu su juo pateko į kapo duobę. O jeigu jis nebuvo žinomas asmuo, jei nebuvo užrašyti jo pasiekimai ar istorija, tai taip visas jo gyvenimas ir nueina užmarštin...

„Analizuojant dvaro istoriją archyvuose tenka peržiūrėti nemažai istorinių šaltinių, tačiau dažnu atveju tai tėra sausi istoriniai faktai, menkai perteikiantys dvarininkų asmenybių portretus ar savybes. O man smalsu sužinoti detalesnį paveikslą: koku žmogui dvarininkas buvo, kaip jis elgėsi su samdiniais, kokia jo įtaka dvaro vystymuisi. Taip mums kartu su Egidijumi Dagiliu kilo mintis įamžinti gyvus prisiminimus apie patį dvarą ir jo dvarininkus, kol dar yra ką kalbinti, kol dar gyvi senelių ar tėvų prisiminimai buvusio dvaro gyventojų atmintyje. Archyve buvo rasti 1942 m. Daukšiagirės kaimo gyventojų surašymo duomenys (už šį surastą dokumentą – atskira padėka istorikui Šarūniui Subatavičiui), kuriuose nurodytos šeimų pavardės, tad turėjome atspirties tašką šių šeimų palikuonių paieškoms“, – apie paieškų pradžią pasakoja G. Ūselytė-Bagdonavičienė.

Anot dvarininkaitės, bendraujant su žmonėmis, atsiliepusiais į jos paskelbtą kvietimą, buvo tikimasi atrasti ir naujų istorinių nuotraukų, kaip anuomet atrodė dvaro gyvenimas. Deja, šio lūkesčio išpildyti nepavyko, mat tais laikais fotografijos eiliniams kaimo gyventojams buvo sunkiai įperkamas dalykas. Užtat kiek įdomių dalykų dabartiniams savininkams pavyko sužinoti apie buvusius dvarininkus, apie tai, kokie šeiminkai jie buvo savo pavaldiniams. Už pagalbą ieškant gyvų istorijos liudytojų ir jų prisiminimų įamžinimą G. Ūselytė-Bagdonavičienė taip pat dėkoja Pakuonio muziejiniukei Onutei Zmejauskienei.

„Pavyzdžiui, mes tiksliai žinome, jog 1927 m. vyko dvaro pardavimo aukcionas ir jį laimėjo Kazė Kudirkaitė, tačiau kaip įdomu buvo išgirsti gyvą prisiminimą apie tai, kaip tuometiniams kumečiams ši nauja dvarininkė pasirodė visai nepažįstama ir būsima dvaro ponija, bet visiems atmintin

Daukšiagirės dvaras 1944 m.

įstrigo, kokią rankinę ji laikė aukciono metu, – pasakoja G. Ūselytė-Bagdonavičienė.

Įdomių prisiminimų dabartiniams dvaro valdytojams pateikta apie poną J. Norkaitį. Juos dabartinei dvarininkaitėi papasakojo buvusio dvaro darbuotojo Juozo Kazlauskio artimieji.

Juozas Kazlauskas Daukšiagirės dvare dirbo kurmanu (vadeliotu – *aut.p.*) ir dvaro sodo prižiūrėtoju. Užfiksuotuose prisiminimuose J. Kazlauskas sūnus pasakojo, jog J. Norkaitis savo pavaldiniui visai neblogą atlyginimą mokėdavo – tais laikais už 100 litų buvo galima nusipirkti karvę, o dvaro kurmanas gaudavo 80 litų per mėnesį. Apskritai, J. Kazlauskas dvare ir kaime buvo gerbiamas žmogus. „Daug kas jį pažinojo, vertino. <...> Buvo tarsi asmeninis vairuotojas (J. Norkaičio, – *aut.p.*), – apie J. Kazlauską pasakoja jo vaikaitis Algimantas Gudauskas. Savo kurmanu pasitikėjo ir pats J. Norkaitis, mat J. Kazlauskas artimųjų pasidalintose istorijose ne kartą minimas faktas, kad, prasidėjus karui ir ponui Norkaičiui su šeima traukiantis iš Lietuvos, kartu bėgti jis siūlė ir savo pavaldiniui J. Kazlauskui, tačiau šis nesutiko, bijojo būti pagautas ir taip likimo valiai palikti savo šeimą.

Beje, Juozas Kazlauskas ne tik patį J. Norkaitį vežiojo, bet ir dvaro ponias – Antaniną Kudirkienę ir Kazę Kudirkaitę. Kaip pasakoja Juozo sūnėnas Antanas, Antaniną dėdė labai gyrė, pasakojo, kad žiemą parvažiuavus jį pasiūlydavo karštos arbatos, o prie arbatos dar atnešdavo „šimtą gramų“, paragindavo jį: „Išgerk gurkšnelį, kad nesušaltum“. „Abi ponias mano dėdė labai gyrė, o Norkaitis į dvarą grįždavo retai, kartą kas dvi savaites ar kas mėnesį. Esu kažką girdėjęs, kad lyg į dvarą atvažiuodavo ir Smetona, daug svečių“, – pasakoja Antanas Kazlauskas. Tuo tarpu Aldona Celiešiūtė-Žilinskienė, kurios mama Antanina dirbo dvare, iš mamos pasakojimų poniją Kudirkienę prisimena kaip griežtą moterį. „Visi jos baiminosi ir pasitempdavo iškart, kai tik ji ateidavo“, – pasakoja moteris.

Anot dabartinės dvarininkaitės, dvaro istorijos paieškos atnešė ir visai netikėtų rezultatų – Kazlauskų (Jono Norkaičio kurmano Juozo) šeimos išsaugotą dokumentą – 1929 m. žemės perdavimo aktą, kuriuo jų šeima, kaip bežemiams, buvo paskirti 8

ha dvaro žemės po 1922-1925 m. įvykdytos Žemės reformos. Šis dokumentas mus nukėlė į momentą, užfiksuotą Juozo Kazlauskio XX a. pab. užrašytuose prisiminimuose. Juose rašoma: „Tėvas gavo žemės, reikėjo dirbti. Gavo kaip senas dvaro darbininkas. Komisija jam skyrė 2 ha, bet aš pats girdėjau, kaip ponas Sasnauskas sakė: „Kazlauskui reikia duoti pilną normą, nes ant 2 ha su tokia didele šeima nepramisi. Jei ne, tai dar virvę duokit pasikart. Tada tėvui skyrė 8 ha“.

Žmonių prisiminimuose minima ir dvaro gėlynus ravėjusi Agota Kazlauskaitė-Kundrotienė, kuri dvaro šeiminkus taip pat geru žodžiu minėdavo. Kaip savo prisiminimuose rašo Agotos dukterė Marytė Kundrotaitė, Norkaitis savo pavaldiniams buvo puikus ponas. „Apie jį labai gražiai kalbama, kad buvo labai mandagus ir su visais sveikinosi. Jis visus savo darbuotojus labai mylėjo, niekada nesibarė griežtu tonu, bet gražiai pasakodavo, jog dvaro kiemas turi būti visuomet nušluotas ir švarus. Ponas Norkaitis savo kumečiams už darbą dalį atlygio mokėdavo pinigais. Ir liepdavęs nesakyti niekam, kas dirba aplinkiniuose Patamulšio ar Pagermuonio dvaruose, nesigirti, kad šeiminkas duoda pinigų. Daukšiagirėje net ir kumečiai geriau gyveno nei anuose dvaruose. Nes įprastai dvaruose visi laukdavo, kada bus derliaus nuėmimas, ir tada gaudavo apmokėjimą ūkio produktais, grūdais, o Daukšiagirėje čia gaudavo dar ir pinigėliais“, – pasakoja Marytė Kundrotaitė.

Beje, ji dar prisimena ir močiutės Marijos Kopicikaitės-Kazlauskienės pasakojimus, kaip dvarą aukcione Kudirkienė pirko. Kaip jau buvo minėta, Kudirkienė nebuvo panaši į poniją, ir apskritai niekas netikėjo, kad jodvi su dukra yra pirkėjos, bet dvaras atiteko būtent jų nuosavybėn.

Pasak jos, senoji ponija viskam vadovavo, o Norkaitis tik po kiek laiko dvare atsirado – kaip jaunikaitis, o uošvienė (Kudirkienė), matyt, padovanojo dukrai dvarą, ir taip pasidarė pono Norkaičio dvaras.

J. Norkaitis dvarą valdė kiek daugiau nei dešimtmetį. Jo rankose dvaras klestėjo, ūkis nuolat buvo skatinamas valstybės išdo premijomis. Tačiau, kaip ir minėta, prasidėjus karui, J. Norkaičiui

(Nukelta į 8 p.)

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Sausio 13-osios 35-metis Birštone: pagarba, laisvė, atmintis

Sausio 13-ąją Lietuva minėjo Laisvės gynėjų dienos 35-metį. Šiai reikšmingai sukakčiai paminėti visoje šalyje vyko atminimo renginiai, stiprinantys Sausio 13-osios prisiminimus, o į laisvę žvelgiama kaip į gyvą vertybę – nuolat branginamą ir įpareigojančią.

Sausio 13-osios išvakarėse Birštono Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje buvo laikomos šv. Mišios už laisvės gynėjus. Vėliau, plevėsuojant šalies Trispalvei, rankose laikant degančius ugnies fakelus, spaudžiant dideliame šalčiui, birštoniečiai žygiavo Šviesos eisenoje. Nuo Šv. Antano Paduviečio bažnyčios vykusioje eisenoje tvyrojo pagarba, vienybė ir ryžtas ginti savo valstybę.

Savivaldybės aikštėje nuskambėjo Lietuvos himnas, prie liepsnojančio laužo buvo prisiminti ir tylos minute pagerbti Sausio 13-ąją žuvę didvyriai. Renginyje dalyvavo Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė, vicemerais Vytautas Kederys ir Edvardas Citvaras, Administracijos direktorė Jovita Tirvienė. Vakarų nuotaiką sustiprino šiai progai sukurtas tautinių

šokių kolektyvo „Jievaras“ šokis, skambėjo folkloro ansamblio „Raskila“ dainos, gurkšnodami karštą žolelių arbatą, susirinkusieji dalijosi prisiminimais.

Sausio 13-ąją, 8 val. ryto, Birštono savivaldybė prisijungė prie kasmetinės iniciatyvos „Atmintis gyva, nes liudija“, skirtos atminti žuvusiųjų už tautos laisvę. Savivaldybės pastato languose ir ant paradinių laiptų sužibo žvakės, simbolizuojančios šviesą, atmintį ir vienybę. Birštono savivaldybės įstaigų languose nuo ankstyvo ryto taip pat ruseno žvakių liepsnos.

Esame dėkingi gyventojams, šauliams, įstaigoms, bendruomenėms už buvimą kartu!

**Birštono savivaldybės
informacija**

Birštono krašto žinios

• **Birštono savivaldybės administracija kviečia susipažinti su parengtu Birštono savivaldybės 2026–2028 m. strateginio veiklos plano projektu SVP 2026–2028.** Plano projektas paskelbtas www.birstonas.lt. Strateginio veiklos plano projektas parengtas atsižvelgiant į Birštono savivaldybės strateginį plėtros planą iki 2030 metų, kitus Savivaldybės tarybos patvirtintus planavimo dokumentus, savivaldybės biudžeto trejų metų pajamų ir kitų finansavimo šaltinių prognozę. Strateginį veiklos planą sudaro 8 programos, kuriose detalizuojamas Savivaldybės atskirų ūkio šakų bei funkcijų įgyvendinimas, t. y. trejų metų laikotarpiu planuojami Savivaldybės administracijos, biudžetinių įstaigų ir viešųjų įstaigų veiklos, išteklių. Strateginio veiklos plano programos yra 2026 metų Birštono savivaldybės biudžeto pagrindas. Birštono savivaldybės 2026–2028 m. strateginio veiklos plano projektą numatoma teikti Savivaldybės tarybai svarstyti ir tvirtinti 2026 m. sausio 29 d. vyksiančiame Tarybos posėdyje. Pastabų, pasiūlymų ar klausimų, susijusių su parengtu plano projektu, laukiama el. paštu jurgita.suchockiene@birstonas.lt iki 2026 m. sausio 23 d.

• **Kviečiame susipažinti su Birštono savivaldybės 2026 m. biudžeto projektu.** Birštono savivaldybės 2026 metų biudžeto pajamų suvestinę ir Birštono savivaldybės 2026 metų biudžeto išlaidų suvestinę pagal programas rasite www.birstonas.lt.

Birštono savivaldybės merė dalyvavo susitikime su Ministre Pirmininke

Sausio 12 d. Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė dalyvavo Lietuvos Respublikos Ministrės Pirmininkės inicijuotame susitikime su savivaldybių merais ir Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovais.

Susitikimo metu aptartos regioninės politikos kryptys, siektini regionų plėtros pokyčiai, esami iššūkiai, civilinės saugos stiprinimo klausimai, savivaldybių finansinio savarankiškumo užtikrinimas, vidaus sandorių reglamentavimas ir kiti savivaldai aktualūs klausimai. Diskusijos metu akcentuota glaudaus valstybės ir vietos valdžios bendradarbiavimo svarba, siekiant, kad nacionaliniu lygmeniu priimami sprendimai atitiktų realias savivaldybių galimybes, atsakomybes ir poreikius.

Ministrė Pirmininkė akcentavo didesnio savivaldybių įgalinimo sprendžiant vietos problemas ir savarankiškumo didinimo svarbą, pažymėdama, kad savivalda gali efektyviausiai pasirinkti priemones nacionaliniu ir europiniu lygmeniu keliamų tikslų įgyvendinimui. Premjerė taip pat teigė, kad Vyriausybė išliks atvira konstruktyviam dialogui su vietos savivalda ir tęs darbo vizitus regionuose.

Birštono savivaldybės informacija

Metų moterimi išrinkta UAB „Birštono mineraliniai vandenys ir Ko“ vadovė Aistė Miliūtė

Sausio 6 d. Valdovų rūmuose vyko žurnalo „Stilius“ organizuojami „Metų moters“ apdovanojimai. Šiemet Metų moterimi tapo prekinio ženklo „Akvilė“ įkūrėja, UAB „Birštono mineraliniai vandenys ir Ko“ vadovė, vandens someljė Aistė MILIŪTĖ.

Iškilmingo vakaro metu A. Miliūtei buvo įteikta skulptoriaus Mariaus Zavackio sukurta auksinė kurpaitė. Metų moterį sveikino premjerė Inga Ruginienė, „Lietuvos ryto“ vyriausiasis redaktorius Gedvydas Vainauskas ir žurnalo „Stilius“ redaktorė Indrė Zigmantė.

A. Miliūtė yra ne tik puiki įmonės vadovė, kuriai vadovaujant UAB „Birštono mineraliniai vandenys“ ir Ko pelnė ne vieną apdovanojimą, bet ir trijų vaikų mama. Kaip apdovanojimų metu sakė pati A. Miliūtė, ji yra įsitikinusi, jog moterys gali kiek daugiau, jos suvaldo daugiau dalykų ir tai daro kasdien.

„Metų moterimi, mano nuomone, gali būti kiekviena moteris, nes visos mes kasdien darome labai daug. Moterys rūpinasi ir namais, ir vaikais, ir verslais, ir sa-

vimi, ir kitais. Tikrai nenuvertinu ir vyrų, tačiau juk šiandien kalbame apie moteris. Mokslus – tarptautinio verslo studijas Olborgo universitete – baigiau Danijoje, ten, be kitų dalykų, išmokau ir vieno itin svarbaus – sėkmės paslaptis yra visų požiūrių – vyrų, moterų, įvairių šalių, skirtingų kultūrų, amžiaus atstovų požiūrių sujungimas į visumą. Šią taisyklę taikau ir versle – tokioje komandoje atsiranda geriausi sprendimai“, – apdovanojimų metu teigė Metų moteris.

A. Miliūtė atvira – jos misija pasiūlyti vandenį ir kūdikiams, ir senoliams, kuris ilguoju laikotar-

piu ir prisideda prie sveikatingumo puoselėjimo. Iškilmingo vakaro metu A. Miliūtė teigė tikinti tuo, ką daro, tad į savo produktą pirmiausia įdedanti daug širdies, o kai tai įvertinama, visuomet jaučiasi pakylėta. „Džiaugiuosi, kad Lietuvą – šalį, kurios nacionaliniuose parkuose trykšta nuostabus vanduo, su savo kuriamais produktais pristatau ir Japonijoje, ir Jungtinėse Amerikos Valstijose. Mes turime didžiulius Lietuvos, savimi, tuo, ką darome“, – džiaugsmo neslėpė Aistė Miliūtė.

Parengta pagal lytas.lt inf.
V. Skaraičio nuotrauka

Būkite saugūs

Šaltukui stipriau paspaudus ugniagesiai primena saugaus elgesio ant ledo taisykles.

Ledas laikomas tvirtu, jeigu jo storis yra daugiau kaip 7 cm. Toks ledas jau išlaiko žmogų. Tačiau kad jis išlaikytų grupę žmonių, jo storis turi būti ne mažesnis kaip 12 cm. Tvirtas ledas visada turi mėlyną arba žalią atspalvį, o matinės baltos spalvos arba geltono atspalvio ledas yra netvirtas. Trapus, plonas ledas būna tose vietose, kur jame išala medžių šakos, lentos ir kiti daiktai, o taip pat arti krūmų, medžių, nendrių. Netvirtas ledas susidaro ir tose vietose, kur įteka upeliukai, vanduo iš gamyklų, yra šaltiniai.

Einant ledu reikia turėti tvirtą lazda ir ja tikrinti ledo stiprumą. Jeigu į ledą sudavus lazda, ant jo pasirodo vanduo, reikia nedelsiant grįžti į krantą. Eiti reikia čiuožiant, neatitraukiant kojų nuo ledo. Jeigu esate su slidėmis, tai atsikvirkite slidžių tvirtinimus, kad, esant reikalui, jas greitai galima būtų nusimesti nuo kojų. Slidžių lazdas laikykite rankose, plaštakų neprakiškite pro kilpas. Galėsite lazdas greitai numesti. Jeigu ledu eina grupė žmonių, reikia laikytis distancijos. Atstumas tarp žmonių turi būti ne mažesnis kaip 5 metrai. Einant ledu reikia aplenkėti vietas, kurios užneštos sniegu arba pripustytos pusnių, nes po sniegu ledas visada yra plonesnis. Ypač atsargiems reikia būti prie kranto, nes čia ledas silpnesnis ir jame gali būti įtrūkimų. Ledas labai pavojingas ir atodrekių metu. Ant ledo ypač mėgsta žaisti vaikai, nepalikite jų be priežiūros.

Jei vis tik įlūžote, nepasidukite panikai ir nepraraskite savitvardos. Ropškites ant ledo į tą pusę, iš kur atėjote, o ne plaukite pirmyn. Nesikapanokite vandenyje ir visu kūno svoriu neužgulkite ledo krašto. Ant ledo užšliaužti reikia plačiai ištiesus rankas, kad padidėtų atramos plotas. Pasistenkite kaip galima daugiau krūtine užgulti ledą, paskui atsargiai ant jo iškelti vieną koją, po to kitą. Užšliaužus ant ledo, negali-

ma tuojau pat stotis. Reikia nusiridenti nuo eketės kuo toliau į tą pusę, iš kur atėjote, nes ten ledas tvirtesnis. Tik išlipus ant kranto reikia bėgti, kad sušiltumėte, ir kuo greičiau pasiekti šiltą vietą.

Jeigu pamatėte skęstantį žmogų, tuoj pat šaukite jam, kad skubate į pagalbą. Gelbėjant reikia veikti greitai ir ryžtingai, nes žiemą vandenyje žmogus greitai sušąla, o permirkę rūbai neleidžia jam ilgai išsilaikyti vandens paviršiuje. Artintis prie eketės reikia labai atsargiai, geriausia šliaužte, plačiai ištiesus rankas. Jei yra galimybė, po savimi patieskite slides ar lentą ir šliaužkite ant jos. Prišliaužti prie pat eketės krašto negalima, nes ledas įlūš, jeigu jūs mėginsite skęstančiajam paduoti ranką ir jį ištraukti. Ledas išlaiko žmogų tik už 3–4 m nuo eketės krašto, todėl skęstančiajam reikia ištiesti slidę, slidžių lazda, lentą ar numesti virvę. Gelbėjimui galima panaudoti ir tvirtai surištus šalikus. Jeigu nelaimės vietoje yra keli gelbėtojai, jie gali paimti vienas kitą už kojų ir atsigulę ant ledo sudaryti grandinę iki eketės.

Ištraukus žmogų ant ledo, reikia su juo kuo toliau šliaužti nuo pavojingos vietos ir kaip galima greičiau skendusį pristatyti į šiltą vietą. Čia nukentėjusį ištrinti, pagirdyti karšta arbata, perręngti sausais rūbais, suteikti pirmąją medicinos pagalbą.

Kauno PGV informacija

Sugrįžus tikrai žiemai, miškuose prasidėjo baltasis badas

Po kelerių metų, kai Lietuvoje vyravo palyginti švelnios ir mažai sniegingos žiemos, šiemet į šalį sugrįžo tikra žiema – su gausiu sniegu, šalčiu ir speiguotomis naktimis. Tokios sąlygos ypač sudėtingos miškuose gyvenantiems laukiniams gyvūnams – daugelyje vietovių jau susidarė vadinamojo baltojo bado sąlygos.

Stora sniego danga apsunkina maisto paieškas

Po pastarųjų dienų gausių kritulių ir pūgų visą Lietuvą dengia tolygi ir stora sniego danga. Daugelyje vietovių sniego sluoksnis yra gerokai didesnis nei įprasta pastaraisiais metais, o kai kur jis siekia keliolika ar net kelias dešimtis centimetrų. Kai kuriose šalies vietovėse dėl temperatūros svyravimų susidarė kieta sniego pluta, kuri dar labiau apsunkina laukinių gyvūnų galimybes pasiekti po sniegu esančius natūralius maisto šaltinius.

Miškininkai stebi situaciją ir imasi veiksmų

Valstybinių miškų urėdijos (VMU) miškininkai, nuolat dirb-

dami miškuose ir stebėdami gyvūnų būklę, vertina situaciją kiekvienoje girininkijoje ir imasi reikalingų priemonių ten, kur maisto stygius kelia realią grėsmę.

„Žiemos metu gerai matome, kuriose vietovėse telkiasi elniniai žvėrys ir kur jiems sunkiausia rasti maisto. Tokiose vietose, įvertinę situaciją, nukertame po keletą drebulių ir paliekame jas miške. Drebulės žievė, šakelės ir ūgliai yra vienas svarbiausių maisto šaltinių stirnoms, danieliams ir tauriesiems elniams sunkiausia žiemos laikotarpiu. Tokia pagalba leidžia gyvūnams taupyti energiją, kurios žiemą jiems labai reikia,

(Nukelta į 6 p.)

Sėkmė – šachmatų kongrese

Druskininkuose vyko šachmatų kongresas, kuriame surengtos žaibo ir įvairių amžiaus grupių greitųjų šachmatų varžybos. Birštono sporto centro auklėtinė Luka Vaitkevičiūtė iškovojo 2 vietą 8-mečių mergaičių grupėje.

Birštoniečiai – pirmi

Arčiau krepšio pranašumą susikūrusi Birštono „Milasta“ laimėjo susitikimą Kupiškyje 111: 82 (29:17, 30:22, 26:24, 26:19).

Kovoje su KK „Kupiškis“ birštoniečiai greitai perėmė iniciatyvą, užtikrintai rinko taškus poziciniame puolime ir nuosekliai didino persvarą. Po pirmojo kėlinio „Milasta“ jau buvo susikrovusi dvivienklį pranašumą, o iki ilgosios pertraukos skirtumas tapo dar solidesnis. Birštono ekipos pergalės pagrindu tapo visiškai dominavimas baudos aikštelėje. „Milastos“ krepšininkai varžovų teritorijoje pelnė net 62 taškus, nuolat laimėjo kovą arčiau krepšio ir rinko antruosius šansus. Be to, birštoniečiai akivaizdžiai pranoko šeimininkus ir rezultatyviais perdavimais, atlikdami net 31 rezultatyvų perdavimą.

Užtikrintas žaidimas arčiau krepšio ir puikus komandinis puolimas leido Birštono „Milastai“ iš Kupiškio išsivežti įtikinamą pergalę.

Nostra.lt – RKL A diviziono turnyrinėje lentelėje Birštono „Milasta“ su 13 pergalių užima pirmą vietą, antroje pozicijoje – „Gargždų SC“.

Iš tarptautinio turnyro – su nugalėtojų taurėmis

Sausio 3–4 dienomis Pernu mieste (Estija) vyko tradicinis tarptautinis krepšinio turnyras, kurį organizuoja Pernu SA „Kalev“ treneris Žilvinas Strazdas. Šiame turnyre jau ne pirmus metus dalyvauja ir Birštono sporto centro jaunieji krepšininkai, treniruojami Birštono sporto centro krepšinio trenerio Aurimo Liuzos.

Šiemet Birštono sporto centras į turnyrą delegavo net dvi komandas – U12 ir U14 amžiaus grupėse. Birštoniečiai į Estiją vyko bendradarbiaudami su Kauno krepšinio mokykla „Tornado“ – abi komandos keliavo vienu autobusu. Be Lietuvos ekipų, turnyre taip pat dalyvavo Talino SK „Nord“ ir šeimininkų – Pernu SA „Kalev“ – komandos. Varžybos vyko rato sistema.

Sausio 3 dieną Birštono SC U12 ir U14 komandos susitiko su Estijos ekipomis. Aurimo Liuzos auklėtiniai užtikrintai įveikė ir

Talino SK „Nord“, ir Pernu SA „Kalev“ bendraamžius ir pelnė vietas finalinėse rungtynėse. Sausio 4 dieną birštoniečiai dėl turnyro nugalėtojų titulo stojo į kovą su Kauno KM „Tornado“ krepšininkais.

U-14 amžiaus grupėje Birštono sporto centro komanda kaudiečius nugalėjo rezultatu 51:28, o U-12 krepšininkai po atkaklios ir dinamiškos kovos iškovojo pergalę rezultatu 49:43. Abi Birštono SC komandos tapo tarptautinio turnyro nugalėtojais ir į Lietuvą parvežė dvi pirmosios

vietos taures.

Asmeniniais apdovanojimais taip pat buvo įvertinti Birštono sporto centro žaidėjai: U12 komandoje naudingiausiu žaidėju pripažintas Vėjas Vaškevičius, o U14 komandoje – Jonathanas Barcelos.

Sėkmingas pasirodymas tarptautiniame turnyre dar kartą patvirtino Birštono sporto centro jaunųjų krepšininkų augimą, kryptingą trenerio Aurimo Liuzos darbą ir sėkmingą bendradarbiavimą su kitomis Lietuvos ir užsienio krepšinio mokyklomis.

Birštono sporto centro inf.

Pirmajai Lietuvoje sudarytai orų prognozei sukako 100 metų!

Pirmasis biuletenis su orų prognoze Lietuvoje buvo sudarytas ir išleistas 1926 m. sausio 3 dienai. Jos autorius – klimatologas Steponas Olšauskas (kilęs iš Prienų, – red. pastaba). Pirmoji orų prognozė skambėjo taip: „1926 m. sausio 3 d. numatomas oras Lietuvoje: oro temperatūra apie 0°, debesuota.“ Ši prognozė pasitvirtino.

Tais pačiais metais orų prognozės pradėtos transliuoti per „Kauno radiofoną“, o netrukus jos atsirado ir laikraščiuose. Reguliariai „Lietuvos žinių“ laikraščio paskutiniame puslapyje jos pradėtos skelbti nuo 1926 m. rugsėjo 5 d. Tos dienos numeryje po parašyta orų prognozė buvo papildomas priedas: „Redakcija šiuomi pradėta duoti žinių apie oro stovį“.

Šiomis dienomis orų prognozės regime visur: per televiziją, radiją, telefonų programėse, naujienų portaluose ir kt. Informacijos yra labai įvairios ir ypač detalios, todėl šiuolaikinis vartotojas yra išrankus ne tik informacijos vizualiam pateikimui, bet ir tikslumui.

Iškarpoje iš „Lietuvos žinios“ laikraščio galima matyti, kaip atrodė orų prognozė prieš beveik 100 metų. Orų prognozės kasdien įterpdavo paskutiniame laikraščio puslapyje. Tuo metu jos buvo labai glaustos. Kartais būdavo nenurodomi nei konkretūs laipsniai (pvz., tiesiog parašoma „stiprokai šalčiai“), nei vėjo greitis (rašoma – „stiprokai... vėjai“). Šiais laikais, net rašant glaustai, orų prognozė būna konkretesnė.

Nuo 1927 m. prie orų progno-

zės teksto dar būdavo skelbiama meteorologijos stotyse ryte išmatuota (faktinė) oro temperatūra. Šiais laikais tokie duomenys laikraščiuose nebeskelbiami, nes visa tai nesunkiai galima rasti meteo.lt svetainėje (ir Meteo.lt orų programėlėje), o daugelis turi savo buitinių termometrą prie lango ir automobilyje.

Parengė: Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos Komunikacijos skyrius

Amžinąjį atilsį...

Nuoširdžiai užjaučiame bendrosios praktikos slaugytoją Rimą GAIŽIUVIENĘ, mirus jos sutuoktiniui.

VšĮ Prienų r. PSPC administracija ir darbuotojai

Sveikata

Kaip suvaldyti refliuksą?

Gastroezofaginis refliuksas (GERL), kai skrandžio turinys atpilamas į stemplę ir į kvėpavimo takus, dažniau vargina įvairaus amžiaus žmones. Šia liga išsivysčiusiose šalyse serga 1–2 iš 10-ties gyventojų. Kokios priemonės ramina bei gydo šį negalavimą, pasakoja Prienų ligoninės gydytoja otorinolaringologė Julija ŠNEIDER.

– Kokie veiksniai provokuoja ligą?

– Lietuvoje rėmeniu, kuris kartojasi bent du kartus per savaitę, skundžiasi apie trečdalis šalies gyventojų. Ilgalaikis stresas, neteisinga mityba, žalingi įpročiai, nutukimas, kai kurių vaistų (ar jų kombinacijų) vartojimas – tai civilizacijos „dovanėlės“, kurios provokuoja refliuksą.

– Kokie GERL simptomai?

– Reikėtų pastebėti, kad gerklių skausmas pasireiškia nebūtinai peršalus...

Tipiniai ligos simptomai – rūgštus ar kartus skonis – burnoje būdingi tik 50 proc. pacientų. Tačiau dažniau pasireiškia užkimes balsas (ypač rytais), kankinantis krenkštėjimas, įkyrus kosulys, kėšnių pojūtis ryklėje, jos peršėjimas.

– Minėti dalykai – lyg nieko bendro neturi su virškinamuoju traktu. Bet tai netiesa.

– Kokios problemos vargina senjorus?

– Vyresniojo amžiaus žmonės dažniau skundžiasi, kad sunku nuryti maistą, vaistus, nesuprasdami, kad tai būna susiję su refliuksu. Neretai paskyrus tikslingą terapiją pacientų nusiskundimai sumažėja arba išnyksta. Priešingu atveju derėtų kreiptis į neurologą ar kitus gydytojus specialistus.

– Konkrečiu atveju tikslinga pasitarti su gydytoju individualiai.

– Kokių maisto produktų derėtų atsakyti sergantiems refliuksu?

– Labai svarbu valgyti 2–4 kartus per dieną. Dažnai ir po nedaug.

Gerti daug vandens. Derėtų nevalgyti kelias valandas prieš miegą.

Koreguojant mitybą tikslinga vengti citrusinių vaisių, pomidorų ir jų sulčių, kavos, šokolado, alkoholio (ypač vyno, šampano, alaus, sidro), energetinių gėrimų; kepto, rūkyto, riebaus, aštraus maisto. Nevartoti gazuotų, putojančių gėrimų, traškučių, kuriuose gausu įvairių cheminių priedų. Rečiau valgykite ananasų, rūgščių obuolių, kivių, granatų, braškių, nek-

tarinių, žalių svogūnų, česnakų. Minėti produktai dirgina skrandžio gleivinę, skatina didesnį skrandžio sulčių išsiskyrimą.

• Venkite mėtų arbatos – ji atpalaiduoja apatinį skrandžio rauką.

– Ar tinkamas baltyminis maistas?

– Taip, vartotini produktai, turintys baltymų: šviežia mėsa, žuvis, kiaušiniai, grybai (tik ne vakare, nes virškinami 16 val.), pieno produktai, riešutai, ankštinės daržovės. Šiuos maisto produktus valgykite su burokėliais, kopūstais, brokoliais, cukinija, morkomis, saldžiosiomis paprikomis, agurkais, alyvuogėmis, ridikėliais, petražolėmis. Rinkitės pilno grūdo, bemielę duoną, įvairias kruopas.

• Vartokite daržoves ir vaisius, kurie auga mūsų klimatinėje zonoje.

– Ar galima vartoti saldumynų?

– Priklausomai nuo to, kaip jaučiatės. Jeigu nevargina rėmens graužimas, pilvo pūtimas, įkyrus kosulys, saldumynus valgykite saikingai. Tačiau jaučiant rėmenį, nederėtų vartoti ko nors saldaus. Tai skatins rūgimo procesus virškinimo trakte. Tad geriau valgyti obuolius, avietes (ir kitas uogas), džiovintas slyvas, abrikosus.

• Bananai, melionai, kriaušės skatina pilvo pūtimą, o braškės – skrandžio rūgštingumą.

– Kokie kasdieninio gyvenimo įpročiai padėtų jaustis geriau?

– Reikėtų atsakyti ilgų darbo valandų susilenkus (tvarkantis buityje, ravint daržo lysvėje), gulėjimo ar fizinio krūvio pavalgis. Svarbu nevalgyti 2–4 valandas (ypač gulinėjant prie televizoriaus) iki miego. Pastebėtas teigiamas poveikis vartojant ramūnėlių, šalavijų, kmynų arbatas. Stenkitės nerūkyti. Labai sveika po vakarienės išeiti pasivaikščioti.

Nepamirškite išsivalyti dantis tarpdančių siūlu ar tarpdančių šepetėliais.

• Atsisakius gėrimų su angliarūgšte, valgymo vėlavai vakare, bereikalingo lankstymosi pavalgis, ligos simptomai retėja, tampa lengvesni.

Veronika Pečkienė

Prienų Turguje

Palma Pugačiauskaitė

Sniego daug, žmonių mažai

Žiema ne tik sniego pribarstė – padovanojo nuostabų peizažą. Spustelėjo šioks toks šaltukas. Kaip sakė viena netoli turgaus dirbanti moteris, atvykusi į darbą prieš aštuonias, ji nuėjo turgun ir surado tik du prekybininkus, bet kiek vėliau, po dešimtos, ji tvirtino, kad „žmonės renkasi, atsikasė matyt“.

Senovės kaime laikas nuo Trijų Karalių iki Gavėnios buvo vadinamas mėsiedu. Tai – smagių pramogų, piršlybų, vestuvių laikas, kai kaimo žmogus atsigaudavo nuo darbų, nebent važiuodavo į mišką malkų, o moteris, merginos – staklėna sėsdavo. Pasakojama, kad piršlių važinėjimo metu reikia atidžiai žvilgtelti į mėnulį – jeigu pilnatis, tai piršlių gali sulaukt. O audeklą apmesti geriausia tada, kai mėnulis senas. Tik va dirbti mėnulio šviesoje nevalia – vilkolakį gali priešaukti...

Dabar beveik nelikę senovinio kaimo tradicijų. Kai lauke šaltukas, pūga, romantikams tai labai gražu, o kiti namie ruošia daugiau patiekalų. Skubėdama Marytė sakė atėjusi raugintų kopūstų, už kurių kilogramą mokėjo 3 eurus, ir naminio sėmenų aliejaus, kuriuo prekiaavo abu mūsų rajono ūkininkai. Pusė litro sėmenų aliejaus kainavo 4,50 euro. Moteris patarė, paspaudus šaltukui, kopūstų ar barščių sriubą išsivirti taip, kad taukai viršuje „per pirštą“ plauktų. O valgyti – su bulvėmis, virtomis su lupena, tai labai gardu, patikino. Bulvių kilogramas turguje kainavo 0,60–0,80 euro.

Nepabūgusi atšiauraus oro, buvo atvykusi ir Lionė iš Butrimonių. Ji kepa šimtalapius, ir jau ne tik tradicinius – įvairių skonių, o už kilogramą prašo 20 eurų, mat

visi produktai – natūralūs.

Litras pieno kainavo 1,20–1,50 euro, litras grietinės – 8 eurus, varškės kilogramas – 5 eurus, sviesto – 14 eurų, sūriai su priedais ir be – 5–7 eurus. Pusė kilogramo lydyto sviesto kainavo 8 eurus. Už dešimt vištos kiaušinių prašė 3,50 euro. Paviljone buvo vienas kitas prekeivis ir pirkėjas, o lauke daržovėmis prekiaavo bene trys prekeiviai, daržoves gražiai apkloję nuo šalčio, arba tiesiog iš autobusėlio.

Žiemą dauguma perka naminius taukus. Naminių taukų, spirgučių indelis kainavo 2,50–3,50 euro. Namie ruošų šeiminių krienų, pagardintų burokėliais, arba baltų – 2–3,50 euro. Kaina dar priklauso ir nuo indelio dydžio.

Kilogramas lašinių kainavo įvairiai, kiek kumpio palikta, – ir 6, ir 13 eurų. Kilogramas mažai rūkytos nugarinės kainavo 9,50 euro, šalto rūkymo lašiniuočio – 8,99 euro, šalto rūkymo kumpinės – 13,50 euro, karšto rūkymo medžiotojų dešrelių – 12,90 euro, karšto rūkymo vištos – 9,20 euro, šalto rūkymo dešrelių – 8,99 euro.

Buvo atvykę keletas ūkininkų. Jie centnerį kviečių, kvietrugių pardavė už 12 eurų, penkiasdešimt kilogramų grikių (pašarinių) kainavo 10 eurų, o 25 kilogramų neskaldytų žirnių maišelis – 7 eurus. Bet reikia mokėti derėtis,

ir gerai nusiteikę ūkininkai kainas nuleidžia.

Esam atpratę nuo senovinių kaimų žiemų, kada stogus siekė pusnys. Kai šaltukas spustelėdavo iki 30 laipsnių, o žmonės gyveno ūkiškai, reikėdavo ir gyvuliams pašarą paruošti, ir pagirdyti, o jeigu dar šuliny kur už sodelio, nešė kibirais, su naščiais. Sutikau Onutę, jau perkopusią aštuoniasdešimtą savo gyvenimo žiemą. Ji ėjo ramiai, neskubėdama, be pirštinių, kažką iš turgaus nešėsi krepšelyje. Kadangi gyvena netoliese, yra šiek tiek pažįstama, magėjo klausti, ar anuomet nebuvo gripų, virusų, kaip žmonėms reikėdavo ūkį apeiti. „Vaikeli, aš pagimdžiau penkis vaikus, jie augo vargingai, neturėjom daug, namelio langai kai kurie buvo ir „paduškoma“ užkalti, kad šaltas vėjas sniego neprineštų, o jeigu iškildavo temperatūra iki 39 laipsnių, išgerdavau arbatos ir eidavau į tvartą pas gyvulius, juk karves dvi dar pasimelžti reikėjo. O jau pavadinimo to viruso gi niekas nežinojo, tai ne dabar, kiek daug jų yra. Dabar, vaikeliai, viskas pasikeitė. Grūdinkitės darbu, meile žmonėms, gamtai ir nenusileiskit mūsų kartai“, – maloniai palinkėjusi, atsisveikino.

Prekybos centre pirkėjų drikėsi eilutės – šilta ten, jauku. Tačiau ilgametėms turgaus prekybininkėms šalta nebuvo, jos tarpusavyje ramiai šnekučiaivos, laukdamos pirkėjų. Reikia tikėtis, kad šaltukas pirkėjų neišgąsdins ir kitame turguje bus daugiau šurmulio.

IVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS. * Paskolos nuo 100 iki 25000 Eur, laikotarpiu nuo 2 iki 120 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 0 601 50 935, Ričiardas. Ind. pažyma nr.6121263.

Gyvenimo medis augina naujas šakas Amatą mokėsi – duonos turėsi

Tomas Grybauskas – jaunasis drožėjas iš Birštono

Grįžęs po pamokų birštonietis Tomas GRYBAUSKAS neskuba į rankas imti telefoną, vietoj jo Tomas mieliau piešia eskizus arba imasi kalto ir plaktuko, kurių pagalba formuoja linijas, gilina griovelius, ryškina kontūrus, kol galiausiai medžio atraiža virsta meno kūrinium.

Menine drožyba Tomas Grybauskas susidomėjo, būdamas 12 metų. „Mokykloje pabandžiau pagaminti medinę kaukę, visai neblogai gavosi, taip ir susižavėjau šiuo amatu“, – pasakoja jaunasis drožėjas. O kai savo darbeliais gimnazistas pradėjo dalintis socialiniuose tinkluose, gabų jaunuolį pastebėjo ir medžio meistrai iš Prienų, pakvietę jį prisijungti prie VŠĮ „Meninė drožyba“ meistrų komandos. Čia jaunasis drožėjas mokosi ir darbuojasi jau trejus metus. „Už perduotas žinias ir pamokas esu labai dėkingas Algimantui Sakalauskui. Jis – ne tik mano mokytojas, bet ir autoritetas“, – sako jaunuolis.

Jaunasis drožėjas turi ir savo dirbtuvėles, jas senoje malkinėje sumeistravo kartu su tėčiu. Namų dirbtuvės nedidukės, tačiau, pasak pašnekovo, kol kas vietos už-

tenka ir smulkesniems darbeliams, ir masyviems darbams. „Iš medžio drožlių beveik viską – nuo mažų angelų iki gana didelių meškų“, – sako Tomas. Paklaustas, koks darbas jam pačiam mieliausias, Tomas didžiuojasi Prienuose vykusio plenero, skirto Justino Marcinkevičiaus 95-osioms gimimo metinėms paminėti, metu sukurtą skulptūrą. Pasak Tomo, ši skulptūra sukurta pagal mūsų poeto J. Marcinkevičiaus eilėrašį „Voro vestuvės“. Tokiam darbui Tomui prireikė savaitės, o didesniems darbams kartais prireikia ir mėnesio...

„Kiekvienas darbas prasideda nuo eskizo, Birštono meno mokykloje lankau piešimo pamokas, kad galėčiau pagilinti piešimo įgūdžius. Kartais eskizus nupiešiu labai greitai, o kartais tenka ir kelis kartus perpiešti. Kitas etapas

– tinkamo medžio paieška, mat ne visi yra tinkami drožinėjimui, ir tik vėliau pradėdu darbą pjūklų, kitais įrankiais“, – kūrybinį procesą atskleidžia T. Grybauskas.

Beje, „Meninėje drožyboje“ kartais, pjūklais ir kitais įrankiais darbuojasi ne vienas vyras, tačiau šešiolikmetis Tomas yra jauniausias. Ir iš tiesų, šiandien retas jaunuolis imasi kokio nors amato, tačiau, kaip sakoma, amatą mokėsi – duonos turėsi, mat šešiolikmečiui drožėjui iš savo amato jau pavysta ir užsidirbti. Tomas su šypsena prisimena, jog pirmoji pirkėja buvo teta, įsigijusi jo gamintą pelėdą, o šiandien jaunuolis prisi- pažįsta sulaukiantis ir didesnių užsakymų. Tiesa, kol kas vaikiną visą savo uždarbį investuoja į naujus įrankius, geresnes darbo sąly-

gas, mat pameistrystė nėra toks pigus užsiėmimas, kaip gali atrodyti – reikia įsigyti ne tik įrankius, bet ir medienos.

Šiuo metu Tomas yra dešimtokas, tad pamažu tenka galvoti ir apie ateities profesiją. Tiesa, kol kas Tomas nėra tvirtai apsisprendęs, ar ateityje drožyba taps pagrindiniu pragyvenimo šaltiniu, ar pasiliks kaip hobis. Tačiau jaunuolis tiki, jog medžio meistrų vis dar reikia, o, nuoširdžiai ir daug dirbant, iš amato galima oriai gyventi. „Aš nemanau, kad rankų darbo gaminiai iš medžio yra atgyvena. Medis puošia žmonių namus ir kiemus, ir kol žmonėms to reikės, tol meistrausiu ir aš“, – pabrėžia Tomas.

Rimantė Jančauskaitė

Uždary patalpų irklavimo čempionate

Birštono sporto ir sveikatingumo centre vyko uždary patalpų irklavimo čempionatas, kuriame dalyvavo komandos iš Kauno, Vilniaus, Kauno rajono, Trakų, Prienų ir Birštono. Varžybose rungėsi net 80 dalyvių!

Birštoniečiai irklautojai pasižymėjo gerais rezultatais. Antrašias vietas iškovojo: Goda Revuckaitė jaunučių (iki 15 m. amžiaus) grupėje; Tadas Vaitkevičius – tarp suaugusiųjų; Goda Revuckaitė, Giedrius Taleikis, Matas Černevičius ir Tadas Vaitkevičius

– estafetės rungtyje. Matas Černevičius pelnė penktą vietą suaugusiųjų amžiaus grupėje, o Andrius Aleknavičius – šeštą vietą jaunių (iki 19 m. amžiaus) grupėje.

Birštono sporto centro informacija ir nuotrauka

Sugrįžus tikrai žiemai, miškuose prasidėjo baltasis badas

(Atkelta iš 4 p.)

o lengvai pasiekiamos šakos praverčia ir kiškiams“, – sako VMU urėdijos Gamtos apsaugos, gamtotvarkos, rekreacijos ir medžioklės skyriaus vadovas Sigitas Kvedaras.

Kuo minta žvėrys žiemą?

Pasak miškininkų, elniniai žvėrys daugiausia laiko praleidžia lapuočių miškuose. Šiltuoju metų laiku jie minta žole, įvairiais žoliniais augalais, lapais, o žiemą jų racioną sudaro medžių ir krūmų šakelės, žievė, uogienojai, samanos bei kerpės, kuriuos įprastomis sąlygomis jie geba atsikasti iš po sniego. Tačiau esant giliai ir sukietėjusiai sniego dangai šie natūralūs maisto šaltiniai tampa sunkiai pasiekiami.

Papildomu maisto šaltiniu žiemą tampa ir lapuočių miškuose vykdomi sanitariniai, ugdomieji ar einamieji kirtimai. Po jų likusios šakos sudaro natūralų ir gyvūnams tinkamą maistą tuo metu, kai kiti išteklių būna paslėpti po sniegu.

Svarbu: savavališkas šėrimas gali pakenkti

Miškininkai primena, kad laukinių gyvūnų šėrimas savavališkai, be žinių ir leidimų, gali padaryti daugiau žalos nei naudos. Netinkamas maistas gali sukelti virškinimo sutrikimų, ligas ar pakeisti natūralią gyvūnų elgseną. Dėl šių priežasčių laukinių gyvūnų šėrimas yra leidžiamas tik atsakingoms institucijoms – miškininkams ir medžiotojams, veiklą vykdan-

tiems pagal nustatytas taisykles.

Valstybinių miškų urėdija vykdo kompleksinę miškų ūkio veiklą ir nuolat rūpinasi ne tik miškų atkūrimu, apsauga bei priežiūra, bet ir juose gyvenančia laukine fauna. Žiema – vienas sudėtingiausių laikotarpių gyvūnams, todėl atsakinga ir laiku suteikta pagalba padeda jiems išgyventi sunkiausią metų laiką.

Valstybinių miškų urėdijos informacija

Prienuose pristatyta Jadvygos Bieliauskienės gyvenimo ir kovos istorija

Šiomet, minint Sausio 13-osios įvykių 35-metį, vėl prisimename savo laisvės gynėjus. Šia proga praėjusią savaitę Prienų Justino Marcinkevičiaus viešojoje bibliotekoje pristatyta Ramunės Sakalauskaitės knyga „Ižadas: kovoti, mylėti, gailėti. Jadvygos Bieliauskienės gyvenimas“.

J. Bieliauskienė Sausio 13-osios išvakarėse rūpinosi laisvės gynėjų aprūpinimu maistu, tačiau už laisvę ji kovojo ne tik tą Lietuvai lemtingą naktį – tam buvo pašventusi visą savo gyvenimą. Prie partizaninio judėjimo ji prisijungė dar būdama gimnazistė. Už šią veiklą ją, šešto skyriaus gimnazistę, suėmė saugumiečiai. Taip J. Bieliauskienė atsidūrė Intos lageryje, kuriame kalėjo iki 1956 metų. Grįžusi į Lietuvą vėl ėmė aktyviai veikti, vėl buvo suimta už antisovietinę veiklą, kelis dešimtmečius kalėjo Mordovijos lageryje.

Nuo vaikystės būdama nepaprastai drąsi ir sumani, moteris lageryje išliko ištikima savo vertybėms. Pasak knygos autorės, netgi šv. Kūčias J. Bieliauskienė lageryje švęsavo pagal lietuviškas tradicijas. Ant stalo visuomet būdavo „dvylika patiekalų“, kuriuos atstodavo dvylika duonos gabalėlių. Įveikti valdžios draudimus buvo garbės reikalas, ji su kitomis kalinėmis visur, kur tik įmanoma, pasitelkdavo savo sumanumą. Pavyzdžiui, Mordovijos lageryje buvo draudžiama auginti daržoves, todėl moteris artimųjų prašydavo atsiųsti gėlių: „onjonų“, „kjukamberio“ ir kt. sėklų (iš anglų kalbos išvertus *onion* yra svogūnas, o *cucumber* – agurkas). Daug kitų gudrybių sugalvodavo. J. Bieliauskienė netgi pavyko

J. Bieliauskienės bičiulė B. Burauskaitė (kairėje) ir knygos autorė R. Sakalauskaitė.

sveikinimą JAV prezidentui R. Reiganui išsiųsti.

SSR Aukščiausiosios Tarybos prezidiumo sprendimu į laisvę J. Bieliauskienė išėjo 1986 m. Čia, žinoma, tęsė savo darbus vardan tėvynės iki pat Nepriklausomybės atkūrimo. Jos iniciatyva gimė ir Sausio 13-osios brolija, kurios tikslas – vienyti Lietuvos nepriklausomybės gynėjus, saugoti ir populiarinti Sausio 13-osios įvykių istorinę atmintį.

Knygos pristatyme Prienuose dalyvavo ir jos gera draugė **Birutė Burauskaitė**. „Tai žmogus, kuris turėjo savo vidinę laisvę ir labai aiškų įsitikinimą, kas yra laisvė, kuriai ji pašventė visą savo gyvenimą. Ji buvo nuosekli, jos siekliai, gyvenimo būdas, nuostatos buvo

apie gėrio ir šviesos skleidimą aplink save“, – apie savo bičiulę susirinkusiesiems pasakojo B. Burauskaitė. Beje, tokia šviesi asmenybė skaitytojams šypsosi ir iš knygos viršelio. Atrodo, kad ta nuotrauka Palangos kurorte, o ne tremtyje daryta...

J. Bieliauskienės gyvenimo istoriją tyrinėjusi ir apie tai knygą parašiusi **R. Sakalauskaitė** pastebi, jog J. Bieliauskienė nuo vaikystės buvo svarbūs trys dalykai – kovoti, mylėti, gailėti. Taip R. Sakalauskaitė ir pavadino savo knygą. J. Bieliauskienės gyvenimo istorija – tai priminimas, jog niekas negali įkalinti ir pažaboti laisvo žmogaus valios.

Rimantė Jančauskaitė

Įvyko konkurso „Dainų dainelė“ rajoninis etapas

Sausio 9 d. Prienų „Žiburio“ gimnazijoje įvyko vaikų ir moksleivių TV konkurso „Dainų dainelė“ rajoninis etapas.

Konkurse dalyvavo solistai, duetai, tercetai ir didesni ansambliai iš Prienų lopšelio-darželio „Saulutė“, „Ažuolo“ progimnazijos, „Revuonos“ pagrindinės mokyklos, Meno mokyklos, „Žiburio“ gimnazijos, Suvalkijos gimnazijos Skriaudžių skyriaus.

Regioniniame etape, kuris įvyks Marijampolės meno mokykloje sausio 28 d., dalyvaus:

Prienų lopšelio-darželio „Saulutė“ mergaičių kvartetas, vad. Žydrūnė Kondrotienė;

Tėja Savilionytė, Prienų lopšelio darželio „Saulutė“ Strielčių ikimokyklinio ugdymo skyriaus solistė, vad. Valė Gustaitienė;

Prienų „Ažuolo“ progimnazijos vokalinis ansamblis, vad. Lina Suchorukovienė;

Suvalkijos gimnazijos Skriaudžių skyriaus duetas: Ugnė Starčauskaitė, Gabrielius Pučka, vad. Vilma Pučkienė;

Austėja Belenavičiūtė, Prienų „Revuonos“ pagrindinės mokyklos

solistė, vad. Ramunė Liutvynskienė;

Prienų meno mokyklos solistas Joris Tarulis, vad. Danguolė Nickuvienė;

Prienų „Žiburio“ gimnazijos vaikinų ansamblis, vad. Roma Ruočkienė.

Linkime sėkmės mūsų dainininkams tolesniuose konkurso etapuose!

Prienų švietimo pagalbos tarnybos informacija

Daukšiagirės dvaras naujus metus pasitiko papildėjusiais istorijos puslapiais

(Atkelta iš 2 p.)

su šeima teko bėgti į užsienį. Dvaras buvo nacionalizuotas. Sovietmečiu dvaro antrame aukšte veikė mokykla. Besidalindamas prisiminimais apie savo pirmąją mokyklą **Jonas Kopicikas** pasakoja: „Ašėjau Daukšiagirės dvare į mokyklą gal būdamas 7 metų. Atėjau į pirmą klasę, bet už kokių poros dienų mane iškart išvarė į antrą klasę, nes būdamas 5 metų jau mokėjau skaityti, ir net vokiškai pradėjau skaityti, pirmoj klasėj nebuvo man kas veikt. Mokykla buvo antrame dvaro aukšte. Mano klasė buvo kambaryje su balkonu, o toliau už jo esančiuose dviejuose pereinamuose kambariuose buvo kitos dvi klasės. Buvo ir mokytojų kambarys antrame aukšte, kai užlipi po dešine. Dvare taip pat lankiau ir trečią klasę, o po to jau perkėlė į mokyklą prie Pakuonio“.

Kiek vėliau dvaro žemėse ir teritorijoje buvo įkurtas tarybinis ūkis, vėliau tapęs Daukšiagirės sodininkystės tarybinis ūkiu. Centriname pastate iki 1971 m. buvo administracinės patalpos, vėliau čia apsigyvenę žmonės. „Dvare gyveno žmonės, daug ten jų prikišta buvo, antrame aukšte ypač – po kambariuką duodavo jiems. Rūsiose žmonėms leido laikyti bulves, runkelius. Gerai padarytas, matyt, drenažas, nes labai geri rūsiai,“ – gyvenimą dvare prisimena **Stasys Kazlauskas**. O **Rita Sedovienė** iš vaikystės pamena dvaro salę, kurioje vykdavo žiemos karnavalai, taip pat dvaro „klombus“ (simetriškus gėlynus, – aut.p.), aplink kuriuos jie, būdami vaikai, laktė su dviratukais. „Daug buvo purvo, bet buvo smagu“, – prisiminimuose rašo Rita.

Na, o kaip atrodo dvaras dabar, galite pamatyti patys, nes

Daukšiagirės dvaras dabar.

Redos Butėnės nuotrauka

dvarą įsigijus dabartiniam šeiminkui Petru Riui Ūseliui, buvo nuspręsta atverti rūmų duris visuomenei. Dvare rengiamos ne tik privačios šventės, bet ir patyriminės ekskursijos. Kaip sako dvarininkė G. Ūselytė-Bagdonavičienė, į dvarą užsukantiems svečiams

įdomu ne sienos, o tai, kas slepiasi už jų, kokie žmonės čia gyveno, kokios buvo jų istorijos, tad naujai surinkti žmonių liudijimai neabejotinai praturtins ne tik pačią dvaro istoriją, bet ir patyrimines ekskursijas.

Rimantė Jančauskaitė

Kapavietės dengimas akmenų plokštėmis, paminklų gamyba. Akmenų plokštėms taikomos nuolaidos nuo 30 iki 50%. Suteikiama garantija. Tel. 0 616 90 276, www.granitodanga.lt

Prenumeratoriai moka mažiau, o gauna daugiau!

„Gyvenimo“ laikraščio prenumeratorai 2026 metams!

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.eu, www.facebook.com/laikrastisGyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė – VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (0 319 60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (0 319 60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (0 319 60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (0 319 60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 0 319 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketav@gyvenimas.info). Mob. tel. 0 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais. Ofsetinė spauda.
Apimtis – 3 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: antradieniais – 1000 egz., penktadieniais – 1350 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (0 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ